

Otevřené dveře

Hošťálková 22. 5. 2016

Písně: 157, 406, 673, 474, 699

Čtení Písma: Skutky apoštolů 16, 4 - 15

Text kázání: Zjevení sv. Jana 3, 8

Milí bratři a sestry,

dnešní slovo jsem nadepsal slovy „Otevřené dveře“. Tyto otevřené dveře se týkají jak toho, co jsme četli ve Skutcích apoštolů, tak verše ze Zjevení svatého Jana. V dopisech Pána církve křesťanským společenstvím v knize Zjevení nacházíme dvě zmínky o otevřených dveřích. Pán se představuje jako ten, kdo má „klíč Davidův“. *„Když on otvírá nikdo nezavře, a když zavírá, nikdo neotevře.“* Tak to vzkazuje správci církve ve Filadelfii: **„Otevřel jsem před tebou dveře, a nikdo je nemůže zavřít“**. Je to slovo potěšení a jistoty. Pak oslovuje i služebníka církve v Laodiceji: **„Hle stojím přede dveřmi a tluču; zaslechne-li kdo můj hlas a otevře mi, vejdu k němu a budu s ním a on se mnou“**.

Také oddíl ze Skutků apoštolských je svědectvím o „moci klíče“, kterým náš Spasitel vládne. Byl to on, kdo svým svědkům na některých místech cestu uzavřel, aby ji zase na jiném místě otevřel. Jak je dobré dát se vždy vést jím a jít tam, kam vede On. Pro každého věřícího je proto důležité, aby neztratil Pána Ježíše Krista ze svého pohledu. Otázka pravého duchovního vedení je pro nás velmi cenná a vážná. Vždyť jako ti, které Pán oslovil a povolal ke svému dílu, nepracujeme na svém vlastním díle. Nevytkli jsme si svou cestu sami. Nejdeme také se svým poselstvím. Žádný učedník si nevybírám svou práci sám, ale řídí se pokyny svého mistra. Ani lid Staré smlouvy si nevybíral trasy své cesty pouští nebo místa svého odpočinku sám. Byl to Hospodin, *„který šel před nimi, a tak je vedl a svítil jim na cestu“*. K našim denním prosbám má patřit volání Davida: **„Ved' mě pro své jméno a doved' mě k cíli“** (Ž. 31,4). Vždyť: **„Ti, kdo se dají vést Božím Duchem, jsou synové Boží“** (Ř. 8,14).

Apoštol Pavel byl mužem, kterému o to šlo, aby nechodil svými vlastními cestami, a proto citlivě vyhlížel na znamení, které mu dá Pán, aby věděl kudy a kam má jít a kde sloužit. Právě pro tuto jeho poslušnost nezůstalo evangelium jenom asijskou záležitostí, ale dostalo se i na náš kontinent. Počátek toho je líčen v přečteném oddíle Skutků apoštolských. Vidíme tu, jak často z malých a přehlížených věcí vyrůstají věci veliké.

Egejské moře dělí dva světadíly, a tam na evropské straně se u řeky shromažďuje hlouček žen, které hledají cestu k Bohu. Volají k němu, touží po pravdě, světle, vykoupení. Duch Boží pracoval na jejich srdcích a připravoval je pro největší chvíli v jejich životech - k jejich setkání s evangeliem. Probouzel v nich touhu po Boží blízkosti a po jeho pomoci. Mohl je Bůh nevslyšet? Boží ucho je velmi citlivé na volání upřímných. Už Job se podívoval: **„Ó jak jsou pronikavé řeči upřímných“** (6,25). Dosahují až k nebi a neujdou Boží pozornosti. Bůh slyšel volání makedonských žen a odpověděl na ně. Jeho odpověď jim byla důkazem, že nebesa nejsou prázdná, a že jim vládne živý Bůh, který ví o všech našich lidských potřebách.

Apoštol byl ještě za mořem. UVědomoval si duchovní nouzi i svého asijského okolí. Rozvíjel nové misijní plány ve snaze zasáhnout zvěstí evangelia další končiny Malé Asie. Ale Pán Bůh slyšel volání makedonských a má ve svém plánu i jejich záchranu. Pošle tedy svého služebníka za nimi. A udělá to zvláštním způsobem. Sám mu zahradí všechny jiné cesty. Dvakrát mu zabrání zvěstovat evangelium na místech, která si za své působiště chtěl zvolit sám. Zavře před ním dveře v Asijské Mýsii i Bytinii. Co vše je skryto za těmito slovy: „**zabránil jim a nedovolil Duch svatý!**“ Jaké to asi byly zkušenosti?

Apoštol se však už dříve naučil neprotivit se Božím příkazům. Neví ještě proč všechny ty překážky. Boží vůli se však vzpírat nemíní. Uvykl si již chodit cestou „otevřených dveří“. A ta ho nyní přivedla do Troady, k břehům Egejského moře, za nímž byla Makedonie. A zde Pavel pozorně vyhlíží na nový pokyn Ducha svatého. Nedostáváme se nejednou do podobných situací jako byl on? Chceme být užiteční a najednou nemůžeme dál. Nezbývá nám než zpozornět a čekat na novou Boží řeč. Jaké nové plány s námi Bůh má? Jak užitečné nám pak je, žijeme-li před Boží tváří v pokojné pokoře a v pozorném zahledění se k němu, abychom vystihli jeho nové pokyny.

V Troadě se apoštol dozvěděl více. Bůh mluví k lidem různými způsoby. K jednání s námi si může použít takových prostředků, které sám uzná za dobré. K Mojžíšovi mluvil v „ohnivém keři“, k Eliášovi zase „hlasem tichým a temným“, k mnohým i „prostřednictvím andělů“. K Pavlovi nyní promluvil jako kdysi k Jákobovi v nočním vidění. A Pavlovi tím byla zodpovězena všechna jeho „proč?“. V uších mu už nepřestával znít onen noční hlas neznámého: „**Přeplav se do Makedonie a pomoz nám!**“.

Pavel porozuměl a bez otálení - připraven k další službě - se hned vydá naznačeným směrem. Jednou radil efezským, aby byli vždy „**obutí k pohotovému službě evangeliu pokoje**“ (6.15). Apoštol nikdy neradil jiným to, co by sám nepraktikoval. Soustředil se tedy zcela k tomuto novému poslání. A tak Kristovo evangelium bylo prvním jeho pozdravem Makedonii a celé Evropě. Od chvíle, kdy mu je již jasné, kde ho Pán chce mít spěchá, aby už byl v hlavním městě té krajiny. Chápal, že tam je nerv celé země, kam se sbíhají nitky ze všech ostatních míst, a že po těchto trasách zpětně se zase může rozšířit i setba Božího slova.

Hned první sobotu se Pavel rozhlíží, komu by pověděl o své naději, víře i lásce, kterými sám žil. Ve městě žádná židovská synagoga nebyla, ale za městem, na břehu řeky, dochází k jeho setkání s těmi, kteří si na Pánu Bohu vyprosili, aby byl poslán do těchto míst. Je tu kroužek několika žen, které se modlí a vylévají před Bohem svá srdce. Co by kdo od těchto žen čekal? Mnohý by je přehlédl.

Ale Písmo v nich vidí modlitebnice, které sice ještě nemají mnoho světla, ale které Bůh pro jejich upřímnost slyší a přízná se k nim. Poznaly tyto ženy v příchodu apoštola vyslyšení svých tužeb a modliteb? Jeho poselství přijímaly s důvěrou. A když uvěřily, pak jistě radostně chválily Boha spolu s apoštolem, který tak předivně řídí cesty svých služebníků. Opravdu, „**kroky spravedlivého člověka**“, říká žalmista „**spravuje a potvrzuje Hospodin**“ (Ž 37,23). Podobné zkušenosti musí povzbudit všechny upřímné a na Boha očekávající modlitebníky.

Zde se stáváme svědky toho, jak jsou hned uplatněny i ty „Davidovy klíče“, které jsou v ruce Toho, který zde byl nejen zvěstován, ale i neviditelně přítomen. Srdce žen oslovených evangelium, i jejich domovy, se otevřely působením klíčů Kristovy lásky. A Spasitel je pozván, aby vešel jako Král slávy. S jeho vstupem do lidských srdcí a

do lidských obydlí se v nich potom vše mění - k dobrému a k lepšímu! Výslovně nám je jmenována jedna z těch žen. Je to Lydie, obchodnice s purpurem, věřící v jediného Boha. Duchem svatým byla už připravena k přijetí zvěsti o spasení. Dychtivě a pozorně poslouchala: „**Pán jí otevřel srdce, aby přijala, co Pavel zvěstoval**“ (v.14). Když Pán Ježíš otevírá srdce člověka, jsou mu současně otevírány i dveře domovů. Otevřené srdce evangeliu je hned zavlažováno novými přílivy a rozlíváním Boží lásky. A rozhoří se touhou, aby požehnání, z něhož začne žít, se rozšířilo na všechny, k nimž patří. Byl to i případ Lydie.

Její vlastní radost z vykoupení byla znásobena, když i všichni z jejího domu uvěřili a byli pokřtěni. Celý její dům je pak otevřen apoštolům a celé vznikající filipské církvi. Když zvala apoštolů a církev svým: „**Vejděte do mého domu a buďte mými hosty!**“, zvala tím i Pána Ježíše jako Hosta nejvzácnějšího. A pozvání bylo jistě i jím přijato!

Boží Slovo, které má moc otevřít i skálu, „*aby z ní vytryskly vody, občerstvující vyprahlou zemi*“ (Ž 105,41), má stejnou moc otevřít i lidská srdce. A pak, nejenže ho naplní svým požehnáním, ale způsobí, aby z něj i k mnohým dalším plynuly „**proudy živé vody**“ k jejich občerstvení (J 7,38). Příkladem toho byla i Lydie, i její dům, a pak i celá církev ve Filipech. Jsou, bratři a sestry dveře našich srdcí, domovů a sborů otevřeny Pánu - a tím i pro jeho dílo? On chce vstoupit, přinést svůj pokoj, ale také moudrost k dílu i své jasné poslání a vedení.

Amen.